

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/129/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018010202
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:0018010202.4

Uznesenie

sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci proti obžalovanému V. I., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/21/2018 zo dňa 26. 07. 2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. 05. 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného V. I., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/21/2018 zo dňa 26. 07. 2018 bol obžalovaný V. I., nar. XX. XX. XXXX vo I., P. republika, bytom S. X. č. XXX, X., okr. O. N., t.č. vo výkone trestu v inej veci Bratislave, uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., v bode 2/ z prečinu krádeže § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/Tr. zák., v bode 3/ z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ na tom skutkovom základe, že

„1/ napriek tomu, že V. I. nie je držiteľom vodičského oprávnenia na žiadnu skupinu motorových vozidiel a bol mu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 01.06.2006 pod číslom konania 1 T 63/2006, právoplatným dňa 22.08.2006, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 roky, dňa 10.09.2016 v čase asi o 20.43 hodine na O. ulici v G. - K., smerom na H. ulicu, ako vodič viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky P. G., tmavomodrej farby, evidenčné číslo BA-XXXTN, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Policajného zboru,

2/ v čase asi od 10.55 hod. do 11.05 hod. dňa 25.03.2017 v Bratislave - K. na I. ceste č. X v E. D. F., v izbe číslo XXX, využil situáciu po tom, čo poškodená U. G. S. sa presunula z izby do kúpeľne, vošiel do jej izby a voľne položený notebook značky M. S. Air 13 - inch, model M výrobné číslo CQ. v odnímateľnom plastovom puzdre červenej farby zobral zo stola a odišiel s ním z izby preč, svojím konaním spôsobil poškodenú U. G. S., narodenej XX.XX.XXXX, trvalé bytom X M. N. XXXXX, G., P. republika škodu krádežou vo výške XXX,- Eur, uvedeného konania sa V. dopustil napriek tomu, že už bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a to dňa 15.01.2017 uložením blokovej pokuty nezaplatené na mieste pod číslom bloku XXXXXXXX vo výške 30,- Eur, za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorej sa dopustil dňa 15.01.2017 v predajni A3-SPORT, OC EUROVEA na Pribinovej ulici v Bratislave tým, že odcudzil čiernu pánsku bundu v hodnote 90,20,- Eur, uvedeného konania sa V. I. dopustil napriek tomu, že už bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0 T 87/2017, zo dňa 26.02.2017, právoplatným dňa 26.02.2017,

3 / trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, spis. zn. 0T/87/2017 zo dňa 26.02.2017, právoplatným dňa 26.02.2017, bol Radek Šugár odsúdený pre prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. f),

ods. 3 písm. b) Tr. zákona, za čo mu bol súdom podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, na základe čoho mu bol Okresným súdom Bratislava II nariadený nástup výkonu trestu v stanovenej lehote najneskoršie v priebehu dňa 05.03.2017, pričom výzvu na nástup výkonu trestu osobne prevzal dňa 27.02.2017 v Bratislave na O. ul. č. X v budove Okresného súdu Bratislave II, napriek tomu výkon trestu v lehote od 26.02.2017 bez vážneho dôvodu nenastúpil, a dňa 29.03.2017 sa dostavil na OO PZ Petržalka - sever, OR PZ Bratislave V, Bohrova č. 22, Bratislava, kde boli uvedené skutočnosti zistené, po čom bol eskortovaný do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, Chorvátska ulica číslo 5, Bratislava.“

Za to mu bol uložený za skutok v bode 1/ podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b// Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. okresný súd mu taktiež uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. OT/70/2017 zo dňa 17. 02. 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Naproti tomu za skutky v bode 2/ a 3/ bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov s tým, že na výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na základe § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej U. G. S., narodenej XX.XX. XXXX, trvale bytom X M. N. XXXX, G., P. republika škodu vo výške 825,-€ (slovom: osemstodvadsaťpäť euro) s tým, že uvedená poškodená so zvyškom nároku na náhrady škoda bola podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný a to prostredníctvom svojho ustanoveného obhajcu, v ktorom namieta výroky rozsudku o treste a uvádza, že v bode 1/ uložený súhrnný trest odňatia slobody považuje za neprimeraný a oprávnene očakával upustenie od uloženie súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. vo vzťahu k odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. OT/71/2017 zo dňa 17. 02. 2017, keďže tam uložený trest vo výmere 8 mesiacov, ktorý mu bol premenený na nepodmienečný, považoval za dostatočný. Napokon v uvedenom skutku jedná o porušenie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, právoplatného 22.08.2006, teda pred 12 rokmi. Vo vzťahu k výroku o treste za skutky v bode 2/ a 3/ mu okresný súd uložil úhrnný trest za skutky posúdené jednak ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a Tr. zák. má za to, že okresný súd opomenul, okrem uznania priznania sa a oľutovania podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., i ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c/ Tr. zák., týkajúcu sa spáchania skutku v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, a to v súvislosti nenastúpením do výkonu trestu odňatia slobody. Taktiež upriamil pozornosť odvolacieho súdu na svoj nepriaznivý zdravotný stav, ktorý mal svoj priebeh a spočíval okrem zlomeniny nohy i v opakujúcich sa epileptických záchvatoch v období, kedy mal nastúpiť do výkonu trestu, o čom svedčia i početné vyšetrenia jeho osoby aj podľa Správy o ošetrovaniach z 11. 04. 2017 z Antolskej nemocnice v Bratislave. Podľa uvedenej správy bol 13. 03. 2017 o 15.34 hod., 06. 03. 2017 o 15.34 hod. a 28. 03. 2017 o 00.36 hod. a 15.12 hod. ošetrovaný s tým, že po ich ústupe dňa 29. 03. 2017 dobrovoľne nastúpil výkon trestu. V zmysle predmetnej poľahčujúcej okolnosti sa negatívnymi dôsledkami choroby rozumejú spravidla také okolnosti, ktoré nepriaznivo vplyvajú na psychické vlastnosti páchatel'a, príp. na jeho senzitivné a motorické vlastnosti, pričom má za to, že uvedené v jeho prípade splnené bolo. Rovnako má odvolateľ za to, že vo všetkých bodoch rozsudku mu možno priznať i ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., a to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, pričom napomáhanie vyžaduje, aby páchatel' v priebehu trestného konania najmä objasnil svoju trestnú činnosť, resp. trestnú činnosť ostatných. Má za to, že uvedené u neho splnené bolo. V prípade uznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. c/, písm. n/ Tr. zák.,

v bode 2/ a 3/ bude mať minimálne vyvážený pomer poľahčujúcich okolností s priťažujúcimi, resp. pomer tých poľahčujúcich bude prevažovať a súd už nebude nútený podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. zvyšovať mu dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladať mu takto zvýšený trest, ale pri výmere bude vychádzať z trestnej sadzby v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky, resp. podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. navyše dôjde k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby. Taktiež uvádza, že so súdom uznanou priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený, súd „môže“ na túto okolnosť „neprihliadať“. S poukazom na uvedené záverom navrhol odvolaciemu súdu stotožniť sa s jeho návrhom a za skutok v bode 1/ upustiť od uloženia súhrnného trestu a v bodoch 2/ a 3/ uložiť trest na dolnej hranici trestnej sadzby v navrhovanej výmere 6 mesiacov, aj so zreteľom na väčší pomer poľahčujúcich okolností s tým, že z uvedeného konania sa dostatočne poučil, veľmi ľutuje svojho konania. Záverom žiadal krajský súd o zrušenie rozsudku okresného súdu vo výroku o treste a rozhodnúť v súlade s jeho návrhom.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu splnomocnený obhajca obžalovaného navrhol podanému odvolaniu vyhovieť s tým, že v bode 1/ so zreteľom na odsúdenia obžalovaného Trestnými rozkazmi Okresného súdu Bratislava II jednak pod sp.zn. OT/70/2017 ako aj sp.zn. OT/87/2017, by prichádzalo do úvahy vo vzťahu k týmto odsúdeniam uloženie súhrnného trestu, avšak tam uložené tresty už boli vykonané, preto navrhol upustiť od uloženie súhrnného trestu. Vo vzťahu ku skutku v bode 3/ je názoru, že so zreteľom na odsúdenie Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. OT/54/2017 by prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, pričom poukázal na väčší pomer poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. c/, písm. l/ Tr. zák. a na skutočnosť, že v citovanom trestnom rozkaze uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok už obžalovaný vykonal a pokiaľ ide o skutok v bode 2/ navrhol uložiť trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obžalovaný R. I. sa pripojil k záverečnému návrhu svojho obhajcu.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť vzhľadom na správne ustálené skutkové a právne závery rozsudku súdu prvého stupňa, pričom napadnutý rozsudok považovala za spravodlivý.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaným len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nebolo zistené. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol odvolaním napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len odvolaním napadnutý výrok, pričom odvolací súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací krajský súd uvádza, že obžalovanému i obhajcovi bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov a strany trestného konania boli následne aj riadne predvolané, resp. upovedomené o termíne hlavného pojednávania.

Hlavné pojednávanie na prvostupňovom súde bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku - po prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súd prvého stupňa primerane poučil obžalovaného podľa § 333 ods. 3 písm. a/ až j/ Tr. por., na ktoré tento odpovedal áno a vzápätí súd na návrh prítomného prokurátora podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo žalovaných skutkov a bolo rozhodnuté o tom, že o skutkových okolnostiach sa dokazovanie nevykoná.

Napokon sa na hlavnom pojednávaní vykonalo dokazovanie ohľadom výroku o treste, pričom následne bola oboznámená príslušná časť listinného materiálu, majúca vzťah priamo k osobe obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené preto krajský súd pri konštatácii právoplatnosti viny obžalovaného V. I. v bode 1/ z prečinu marenia výkon u úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., v bode 2/ z prečinu krádeže § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/Tr. zák. a napokon v bode 3/ z prečinu marenia výkon u úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. , sa zameral na osobu obžalovaného a so zreteľom na zásady pri ukladaní o treste podľa § 34 Tr. zák..

Odvolačný súd k postupu prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní pred vykonaním dokazovania uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj vykonané dôkazy v prípravnom konaní a bolo nepochybné, že sa stali skutky uvedené v obžalobe, tieto naplňajú všetky zákonné znaky predmetného trestného činu (vo vyššie uvedenom znení) a dopustil sa ich obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným z ich spáchania.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona). Tieto okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadnuť pri ukladaní trestu, dostatočne určitým spôsobom zdôvodnil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku a odvolací súd sa s nimi stotožňuje bez toho, aby ich opakovane aj v tomto rozhodnutí. Odvolací súd sa napriek tomu vyjadri k tým z nich, ktoré považuje za podstatné zdôrazniť, a to aj z pohľadu námietok uvedených v podanom odvolaní.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Odvolačný krajský súd v názorovej zhode aj s dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa konštatuje, že v danom prípade boli zohľadnené všetky zásady ukladania trestu pri zabezpečení individuálnej a generálnej prevencie, zohľadnení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, osobu páchatel'a - jeho doterajšie odsúdenia, okolnosti prípadu, motívu konania obžalovaného, jeho pohnútku a spôsobený následok, postoj obžalovaného k spáchanému skutku, možnosti jeho nápravy vo všetkých súvislostiach a má za to, že pre nápravu obvineného pre skutok v bode 1 rozsudku potrebné uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k odsúdeniu Okresnému súdu Bratislava II sp. zn. 0T/70/2017 za splnenia podmienok uvedených v § 42 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. , a pre skutky v bode 2/ a 3/ rozsudku uloženie úhrnného trestu odňatia slobody v zmysle ust. § 41 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák..

V osobe obžalovaného V. I. ide v súčasnosti o 42 ročného slobodného, vyučeného (murár - obkladač) ale nezamestnaného muža, ktorý pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody žil v druhovskom pomere. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný doposiaľ bol 11-krát súdne trestaný. V jeho

osobe teda ide o osobu opakovane v minulosti odsúdenú za spáchanie rôznych úmyselných trestných činov (násilné, majetkové, drogové, proti rodine - výživné, marenia výkonu úradného rozhodnutia) aj trestnej činnosti rovnakého druhu, preto účelu trestu vzhľadom na jeho osobu zodpovedá práve uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako to správne uložil prvostupňový súd.

Z pripojených trestných spisov vyplýva, že skutku v bode 1/, ktorý bol právne posúdený ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., sa obžalovaný dopustil skôr ako bol vydaný Trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. OT/70/2017 zo dňa 17. 02. 2017 (právoplatný tým istým dňom) pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/Tr. zák., v ktorom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnou dobu v trvaní dva a pol roka, t.j. do 18.08.2019. Medzičasom však došlo už k premene tohto trestu z dôvodu porušenia podmienky počas skúšobnej doby, pričom uvedený trest už bol dňa 21. 09. 2017 aj nariadený v ústave so trestným stupňom stráženia. So zreteľom na uvedené v tomto bode bol správne uložený obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k citovanému trestnému rozkazu pri zistení dvoch poľahčujúcich okolností a jednej priťažujúcej okolnosti. Argumentáciu odvolateľa o priznanie aj ďalšej poľahčujúcej okolnosti, resp. nepriznanie priťažujúcej okolnosti odvolací súd aj so zreteľom na aktuálny obsah registra trestov, resp. aj jeho prístup k prejednávanej veci neakceptoval. Pokiaľ mu bol v tomto bode uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, treba uviesť, že mu boli pridané pre tento prečin v podstate len dva mesiace v súlade s ustanovením 42 ods. 1 Tr. zák.. Popri súhrnného trestu odňatia slobody za správny treba považovať aj výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky podľa § 60 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorý vyplýva zo samotného skutku.

Pokiaľ ide o skutky v bodoch 2/ a 3/, treba konštatovať, že v tomto prípade ide o recidívu, t.j. v trestnom práve taký prípad, ak ten istý páchatel znovu spácha trestný čin po tom, ako ho súd právoplatne odsúdil za iný predchádzajúci trestný čin. Obžalovaný R. Šugár sa teda opätovne dopustil ďalších dvoch skutkov, ktoré boli právne kvalifikované jednak ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil na cudzom majetku malú škodu, hoci bol za predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený); taktiež sa dopustil skutku právne posúdeného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.. Krajský súd aj v tomto prípade sa stotožnil záverom prvostupňového súdu pokiaľ ide o vyhodnotenie pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s tým, že pomer v priťažujúcich okolností bol väčší - páchal viac trestných činov a bol už pre trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené treba konštatovať, že úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov treba považovať za primeraný, keďže základná trestná sadzba je šesť mesiacov až tri roky a pokiaľ by pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby by sa mala zvyšovať o jednu tretinu, po zohľadnení pomeru a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností uložený úhrnný trest je v súlade so zákonom.

Taktiež výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, sa správne opiera o ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd nevidel žiadny dôvod na zmenu akéhokoľvek výroku o treste a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.